

פסח חנוך זקס ת.ז. 050387372
ע"י ב"כ שרון ענבר פדלון ו/או טלי לופו
מרחוב שפיגלמן 9/12 נתניה
טל': 054-3334282 , 054-3116123 , פקס': 072-
2329097

המבקש;

- נ ג ד -

1. יכין- חקל בע"מ ח.פ. 520014523
קפלן 2, תל- אביב 6473403
2. אריאל- פרומול (יכין פולג), ניהול בע"מ 513954149
בן גוריון דוד 1, בני ברק 5120149

המשיבות;

בקשה לאישור תביעה כתובענה ייצוגית

בית- המשפט מתבקש להורות בזאת כדלקמן:

א. לאשר את הבקשה להלן כתובענה ייצוגית מכוח חוק תובענות ייצוגיות התשס"ו-
2006 (להלן: "החוק").

ב. להגדיר את הקבוצה שבשמה מוגשת התביעה בהתאם לסעיף 10א לחוק תובענות
ייצוגיות כדלקמן:

כל אדם עם מוגבלות העונה על ההגדרה בסעיף 5 לחוק השוויון לאנשים עם מוגבלות,
היינו כל אדם עם לקות פיזית, נפשית או שכלית לרבות קוגניטיבית, קבועה או זמנית
אשר בשלם הוגבל תפקודו באופן מהותי לתחום אחד או יותר מתחומי החיים
העיקריים, ו/או כל אדם הנושא תעודת נכה ו/או כל אדם הנושא תו חניה לנכה
(לרבות תו עגלה ותו משולש) אשר ביקש להיכנס למתחמו של מרכז הקניות "יכין
(אלכסנדרה) סנטר" (להלן: "מתחם יכין"), באמצעות חניון המתחם המוצע לציבור
בתשלום ושילם דמי חניה מלאים וכל זאת משך 7 שנים ועד למתן פסק הדין בתביעת
המבקש (להלן: "חברי הקבוצה")

ג. להורות עפ"י סמכותו לבית- המשפט הנכבד לפי סעיף 25 לחוק, כי נוסח ההחלטה
בבקשה זו יפורסם בעיתון יומי ארצי וכן ליתן הוראות נוספות כפי שימצא לנכון
בדבר אופן הפרסום כאמור או לקבוע כי המשיבות תישאנה בהוצאות הפרסום.

פתח דבר

1. התובענה, שאישורה כתובענה ייצוגית מתבקש כדלקמן ושהוגשה במקביל להגשת הבקשה
דנא, עוסקת בהפרה בוטה ויסודית של חוק חנייה לנכים, תשנ"ד 1993 וחוק שוויון זכויות

לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח- 1998 (להלן: "חוק חניה לנכים" ו"חוק שוויון זכויות" ו"החוקים" בהתאמה) עד כדי ריקון הוראותיו הקוגנטיות מתוכן והפרה בוטה של הוראות הדין, אשר נועדו לעגן את זכויותיהם של אנשים עם מוגבלות.

*****רצ"ב כתב התביעה סומן כ-נספח א' לבקשה**
*****רצ"ב תצהיר התובע סומן כ-נספח ב' לבקשה**

2. עסקינן בעוסקות אשר בחרו לעשות דין לעצמן ולהפר בבוטות צורמת את החוק אשר נועד להגן על כבודם, חירותם וזכותם של אנשים עם מוגבלות ליטול חלק שוויוני ופעיל במעגלי החברה השונים.
3. אותה הפרה בוטה, גבלה בעשיית עושר ולא במשפט על חשבון ציבור הנכים ו/או אנשים עם מוגבלות עליהם ביקש המחוקק להגן באמצעות מערכת חוקים, אשר תבטיח את נגישותם הראויה למקומות ציבוריים. יודגש כי בשל אותה נגישות הלוקה בחסר של נכה או אדם עם מוגבלות, אנו כחברה מחויבים למלא את אותה לקות או את חסר הנגזר על אותו אדם באמצעות תרומות חברתיות הומניטאריות מתבקשות.
4. כמו- כן יצוין כי חוק השוויון לאנשים עם מוגבלות ביקש לעגן בחובו את ההכרה בערך האדם שנברא בצלם תוך מתן דגש לעיקרון כבוד הבריות ולכן על העוסקות במקרה שבפנינו הוטלה חובה חוקית ליטול חלק במגמה השוויונית אותה מבקש המחוקק ליצור על- ידי הטמעתם של ציבור הנכים ואנשים עם מוגבלות באורח החיים הנורמטיבי של החברה וזאת באמצעות נטילת עלות החנייה על כתפיה של המפעילה או המחזיקה של המקום הציבורי.
5. למען זהות המונחים בכתבי בי-הדין, יקרא המבקש "התובע". והמשיבות "הנתבעות".

הצדדים

6. הנתבעת 1, **הינה הבעלים של המתחם המסחרי, "יכין סנטר"**, לרבות חניון המתחם, השוכן ברח' גיבורי ישראל 17 באיזור התעשייה החדש בעיר נתניה.
יכין סנטר, הינו מרכז בילוי וקניות באיזור השרון, השוכן על- פני שטח של כ- 40 דונם, אשר הוקם במרכז העסקים, הכולל בנייני משרדים, מסעדות, בתי- קפה וחנויות מותגים, **12 אולמות קולנוע** כשליצדם מכון כושר, גימבולנד לילדים.

אלפי אנשים פוקדים את המרכז מידי שבוע ונהנים מכ- **1,600 מקומות חנייה**.

7. הנתבעת 2, **"פרו- מול"**, הינה חברת הניהול של מרכז יכין סנטר, בראשותו של מר עופר שחטר, מבכירי ענף הקניונים ובעל ניסיון של כ- 30 שנים בתחום.
החברה מנהלת ומשווקת מעל כ- 80 מרכזי קניות ברחבי הארץ ומתמחה בניהול, ייעוץ ושיווק מרכזי קניות מסוגים שונים.

(להלן: "הנתבעות")

*****רצ"ב העתק טופס מידע מאתר משרד המשפטים אודות פרטי הנתבעות מסומן כ- נספח ג' לבקשה**

8. **התובע**, הינו נכה בשיעור של 100% ומוגבל בניידותו בשיעור של 100%, לתובע הונפק ע"י משרד התחבורה (רשות הרישוי), תג חניה לנכה (להלן: "תג נכה"), בצבע כחול, המכונה גם "תו עגלה" ומתגורר באיזור המרכז (להלן: "התובע")

***רצ"ב העתק תג הנכה של התובע מצורף ומסומן כ- נספח ג'1 לבקשה

***רצ"ב אישורי המל"ל אודות שיעור הנכות הצמיתה של התובע לרבות אישור על מוגבלות בניידות מצורפים ומסומנים כ- נספח ד' לבקשה

רקע עובדתי

9. המבקש נוהג לפקוד את מתחם יכין סנטר נתניה לעיתים קרובות.
10. ביום 13/01/14, נהג התובע יחד עם אשתו, למרכז יכין סנטר, שם ישבו ואכלו ארוחת ערב במסעדת MOJO האסייתית, שבמתחם. התובע ואשתו הגיעו למתחם בשעות הערב וכן היה יום קריר, לכן חנה התובע את רכבו הנושא תג נכה בחניון המקורה של הנתבעות, המופעל על-ידן, ושילם סך כולל של 10 ₪ בגין שהותו בחניון המתחם.
11. התובע שהה במתחם הנתבעות החל משעה 16:19 ועד לשעה 21:27. דהיינו זמן של שעותיים ו- 11 דקות.
12. ביום 23/01/14, הגיע התובע למרכז יכין, על-מנת לצפות בסרט, בקולנוע "גלובוס מקס נתניה" השוכן במתחם, התובע החנה את רכבו בחניון העילי של הנתבעות ושילם סך של 2 שקלים בגין שהייה.
13. התובע שהה במתחם הנתבעות החל משעה 16:49 ועד לשעה 18:59, דהיינו זמן של שעותיים ו- 10 דקות.
14. יודגש כי בחניון העילי (לא המקורה), השעותיים הראשונות בגין החניה הינן ללא תשלום וכל רבע שעה נוספת מחוייבת ב- 2 ש"ח, אולם בחניון המקורה יש לשלם בגין השעותיים הראשונות סך של 10 ש"ח ובעבור כל רבע שעה נוספת 2 ש"ח בלבד.
15. אין זה כלל משנה לעניין התובע, מאחר ובשתי הפעמים פקד התובע את חניון הנתבעות, לזמן של למעלה משעותיים.

***רצ"ב הקבלות בגין תשלום החניות מסומנת כנספח ה' לבקשה.
***רצ"ב הקבלות בגין התשלום במסעדה ובבית הקולנוע כנספח ו' לבקשה.

16. יודגש כי, המתחם המסחרי יכין, ממוקם באיזור התעשייה החדש בנתניה, המהווה עורק תחבורה ראשי צפוף סואן ומרכזי.
17. כמו-כן, בטרם כניסתו למתחם הנתבעות, ניסה התובע לאתר חניית נכים מוסדרת ברח' גיבורי ישראל וברחוב אריה רגב, אולם ללא הצלחה, על-כן ובלית ברירה, פקד התובע את שערי חניון הנתבעות, כאשר זו הייתה הגישה הנגישה היחידה אליו.
18. יודגש כי ברח' אריה רגב קיימות 3 חניות נכים אשר היו תפוסות על-ידי רכבים שונים, שעל חלקם כלל לא נצפה כל תג נכה.

19. יצוין, כי הכניסה והיציאה מהחניון מתבצעת באמצעות שערים חשמליים והעלייה למתחם המסחרי (מהמתחם המקורה) הינה מסודרת ומתבצעת באמצעות מעלית אשר שוכנת בקומות החניון ומובילות אל איזור הקולנוע והמסעדות שבמתחם.

*****רצ"ב שלט החניון מסומן כנספח ו' לבקשה**

20. חוק החניה לנכים (בסעיף 4ב) פוטר אדם עם מוגבלות מלשאת בעלות החניה במקום ציבורי וכלשון החוק:

פטור מתשלום בעד חניה במקום ציבורי (תיקון התשס"ה)

4ב. מקום ציבורי שהגישה הנגישה היחידה אליו לאדם עם מוגבלות היא דרך חניה במקום ציבורי הכרוכה בתשלום, תחול על המפעיל או המחזיק של המקום הציבורי חובה לשלם בעד חניה במקום האמור, בשל האדם עם המוגבלות, ככל שנדרש לאדם כאמור מקום חניה; לענין סעיף זה –

"אדם עם מוגבלות" - כהגדרתו בחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות;

"חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות" - חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998;

"מקום ציבורי" - כהגדרתו בסימן ג' לפרק ה'1 בחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות;

"תשלום" - לרבות שיפוי בעד תשלום.

21. מרכז יכין סנטר והחניון הם מקום ציבורי כהגדרת מונח זה בחוק השוויון לאנשים עם מוגבלות.

22. סימן ג' לפרק ה'1 בחוק השוויון לאנשים עם מוגבלות, מגדיר את המוני "מקום ציבורי" בזו הלשון:

19.1. מקום ציבורי- מהו (תיקון: תשס"ה)

בסימן זה ובסימן ה'-

"מקום ציבורי"- אחד מאלה:

(1) מקום או חלק ממקום, המפורט בתוספת הראשונה, העומד לשימושו של

כלל הציבור או חלק בלתי מסוים ממנו;

(2) מקום שבו ניתן שירות ציבורי כהגדרתו בסעיף 19;

17. לאור האמור לעיל, הן מרכז יכין והן החניון המוצע במסגרתו מהווים מקום ציבורי, בהתאם לחלופות הקבועות בסעיף 19 לחוק כמצוטט לעיל.

18. בתוספת הראשונה לחוק השוויון לאנשים עם מוגבלות מפרטת שורה ארוכה של מקומות המוגדרים כציבוריים והרלבנטיים לענייננו, הם הסעיפים הקטנים כדלקמן:

תוספת ראשונה 39
(סעיפים 19ה, 19 ו-19ט)
(מקום ציבורי)

(2) אולם הרצאות, מרכז כנסים, אולם שמחות, גן אירועים, מרכז קהילתי, מועדון או כל מקום, המשמש להתכנסות;

(11) בית קולנוע, תיאטרון, אולם מופעים, דיסקוטק, אצטדיון או כל מקום, המשמש למופעים ולבידור, באופן קבוע או זמני; (12) בית תפילה, מקווה או כל מקום המספק שירותי דת;

(14) גן, גן חיות, גן שעשועים, פארק, או כל מקום המשמש לבילוי ופנאי;

(16) חניון, מסוף, נמל, תחנת אוטובוס, תחנת מוניות, תחנת רכבת, או כל מקום המשמש לתחבורה ציבורית, ולענין נגישות המקום הציבורי - למעט תחנות, נמלים ומקומות כמשמעותם בפרק ה';

(17) מסעדה, בית קפה, בר או כל מקום שמגישים בו מזון ומשקאות;

(20) מרכול, מכולת, סופרמרקט, מקום למכירת מזון, חנות, כלבו, מרכז קניות, קיוסק, שוק או כל מקום, המשמש לקניות או להשכרת ציוד

19. אין חולק כי מרכז יכין מהווה מקום המשמש לבילוי ופנאי, מקום להתכנסות, לבידור, מהווה מרכז קניות, מנוהלים בו בתי- קפה, בית- קולנוע ומשכך מהווה הוא, מקום המוגדר כמקום ציבורי, אליו התכוון המחוקק בתוספת הראשונה לחוק השוויון לאנשים עם מוגבלות.

20. כמו- כן יודגש כי החניון במרכז יכין, נועד לשימושו של הציבור הרחב ומהווה כגישה עיקרית ומרכזית לרחבת המתחם המסחרי, משכך נכנס הוא לחלופה המוגדרת בסעיף 16 לתוספת הראשונה לחוק השוויון לאנשים עם מוגבלות.

21. מהאמור לעיל עולה כי מתחם יכין, מהווה מקום ציבורי המבקש ליתן שירות ציבורי ולפתוח שערו לציבור הרחב ובתיאום מלא להגדרות מונחים אילו בחוק השוויון לאנשים עם מוגבלות.

22. מתחם יכין מהווה מרכז בילוי, פנאי וקניות מרכזי באזור השרון.

23. לפיכך, מתחם יכין, פותח שערו בפני ציבור רב המבקש להגיע לשטחו של המתחם לצורכי בילוי ופנאי.

24. יצוין כי הנתבעות הינן הבעלים והמפעילות של החניון המוצע במסגרתו כשם שצוין, המרכז ממוקם בצירי תחבורה ראשיים, עמוסים בכלי רכב במרבית שעות היום, נטולי אזורי חניה מסודרים, ומשכך הגישה הנגישה היחידה להגעה למתחם, הינה באמצעות חניון הקניון.

25. חוק חניית נכים ביקש להטיל את חובת התשלום בעד חניית הנכה על המחזיק או המפעיל של המקום הציבורי.

26. מכורח היות הנתבעת 1, בעלת החניון והנתבעת 2 – מפעילתו- החל מתחולת ההוראה הגורסת כי לאדם עם מוגבלות ינתן פטור מתשלום בעד חניה במקום ציבורי, הוטלה

עליהן חובה קוגנטית, שאינה משתמעת לשני פנים, להימנע מגביית תשלום מנכה ו/או אדם עם מוגבלות המבקש להיכנס לשטחי הקניון באמצעות החניון.

27. החוק קבע כי על המפעיל לשאת בעד עלות החניה במקום האמור, בשל האדם עם המוגבלות. אולם חרף הוראת המחוקק, המשיבות אשר קבעו את הסדרי החניה במתחם יכון, נמנעו מלקיים את החובה המוטלת עליהן וליטול חלק בתרומה הציבורית, בתרומה החברתית לציבור הנכים ולאנשים עם מוגבלות.

28. העולה מן המקובץ הוא כי המשיבות הפרו את מחויבותיהן מכח חוק חניית נכים וגבו מחברי הקבוצה דמי חניה שלא כדין.

תחולתו של סעיף 4 לחוק חניית נכים במקרה שבפנינו

29. סעיף 4 לחוק חניית נכים, חל על מקום ציבורי, שהגישה **הנגישה** היחידה אליו לאדם עם מוגבלות היא דרך חנייה במקום הציבורי...

30. כבר כעת יובהר כי לא בכדי, ציין המחוקק **"גישה נגישה יחידה"** ולא גישה יחידה, שכן המחוקק ער לצרכיו המיוחדים של נכה ובפרט נכה המוגבל בניידותו, המחייב מתן גישה בטוחה והגיונית, אשר תאפשר כניסת הנכה לשטח הציבורי מבלי לסכן את חייו.

31. ההגיון העומד מאחורי סעיף 4 הוא כי לא ייתכן כי אדם המוגבל בניידותו יאלץ לעבור דרך תלאות, אשר יהא בה כדי לסכן את שלומו ובטחונו וכדי להעצים ולהבליט את מוגבלותו, עת יפגין בפהרסיה את הקושי הפיזי להגיע ליעד ציבורי מבוקש, מה שלאדם שאינו נמנה על ציבור הנכים נראה כמובן מאליו.

32. כאן אף יוסף, כי מטרת החוק, הינה עידוד אנשים עם מוגבלות לצאת מביתם ולהשתלב בחברה על-ידי הסרת חסמי נגישות מלפניהם, על-פי גישת המשיבות ניכר כי, כל הגעה למתחם כרוכה במסע חתחתים מפרך כגון חיפוש חניה בכבישים סואנים, חציית כבישים, עליות בדרכי כורכר מסכנות, למעשה מרוקנת את תחולת החוק מתוכן ובוודאי שאין בה כדי לסייע לקבוצה ולקיים את תכלית החוק.

הפרת חובה חקוקה

33. גביית תשלום מהתובע ומכלל חברי הקבוצה בגין חניה בחניון המופעל על-ידי המשיבות, עולה כדי עוולת הפרת חובה חקוקה כהגדרתה בסימן י', לפרק ג' לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) כמפורט להלן:

א. על המשיבות מוטלת חובה על פי סעיף 4ב' לחוק חניה לנכים, לפטור את התובע וכלל חברי הקבוצה מתשלום דמי חניה, או לחילופין לשפותם בעבור הוצאות החניה שנגרמו להם.

ב. מהות החיקוק המופיע בסעיף 4ב' לחוק החנייה לנכים, נועד להגשים מטרה חברתית נאורה ונועד לטובתם ולהגנתם של אנשים עם מוגבלות.

ג. הפרת החיקוק האמור לעיל, הסבה לתובע ולכל אחד מחברי הקבוצה נזק ממוני ונזק בלתי ממוני כמפורט בהמשך.

ד. חוק חניית נכים נועד לקדם את נגישות הנכים למקומות ציבוריים ולהטיל את עלות חנייתם על העוסק.

ה. בהגדרות המנויות בסעיף 4'ב' האמור, קבע המחוקק מפורשות כי החובה המוטלת על המפעיל של המקום הציבורי, היא לשלם בעד החניה של האדם עם המוגבלות, כך שמכיסו של הזכאי לחנות לא יגרע דבר, ולעניין זה תשלום גם כולל שיפוי בעד תשלום ששילם;

"תשלום - לרבות שיפוי בעד תשלום"

ו. לאור האמור, יטען התובע כי גביית התשלום ממנו ומכלל חברי הקבוצה על-ידי המשיבות, מהווה הפרת חובה חוקה, ובכלל זה גם נכלל חוק שוויון הזדמנויות לאנשים עם מוגבלות והן חוק הגנת הצרכן כשם שיבואר להלן.

הפרת הוראות חוק הגנת הצרכן

התובע יטען כי גביית התשלום בעד החניה ממנו באופן אישי ומכלל חברי הקבוצה, עולה כדי הטעייתו כצרכן כאמור בסעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א – 1981.

בפתח הדברים יודגש כי הנתבעות מכורח היותן הבעלים והמפעילות במועדים הרלבנטיים לתובענה את חניון מרכז יכין ומכורח גביית דמי החנייה, מהווה "כעוסק" כמשמעו של מונח זה בסעיף 1 לחוק הגנת הצרכן, (להלן – "חוק הגנת הצרכן"), כמו כן, התובע וכלל חברי הקבוצה, מהווים "כצרכן", כהגדרתו של מונח זה בחוק, שכן הם חונים בחניון המופעל על – ידן, לשם קבלת השירות המוצע על-ידי הנתבעות.

סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, שעניינו **איסור הטעיה**, קובע כדלקמן:

2. איסור הטעיה

(א) לא יעשה עוסק דבר – במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה – העלול להטעות צרכן בכל ענין **מהותי בעסקה** (להלן – הטעיה); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו ענינים אלה כמהותיים בעסקה:

(1) הטיב, **המהות**, הכמות והסוג של נכס או **שירות**;

34. הנתבעות פועלות באופן מפורש, העלול להטעות את התובע ואת כלל חברי הקבוצה, בעניין מהותי בעסקה של השימוש של החניון המופעל על-ידן כלהלן;

א. הנתבעות לא הודיעו למחזיקי תג נכה ולציבור הזכאים כי מוקנית להם זכאות על-פי חוק לחנות בחניון ללא תשלום, ובפועל גבו מהם דמי חניה בחניון.

ב. במחדלן של הנתבעות ובהימנעותן ממתן הודעה ברורה, באשר לזכאותם של ציבור הנכים לחנות ללא תשלום ו/או להשבת התשלומים ששילמו, נעוצה הטעיית חברי הקבוצה באשר לפרט מהותי בעסקה והוא מחיר העסקה.

ג. באשר על-כן, אף יודגש כי המחיר הנדרש בעד חניה המופעל על-ידי הנתבעות הוא עניין מהותי בעסקה, אשר בין השאר מכוחו של סעיף 2 (א) (13) לחוק הגנת הצרכן, חל איסור הטעייה בו.

ד. כמו-כן יודגש, כי לאור עקרונותיו של חוק הגנת הצרכן, על הנתבעות מוטלת חובה להציב שילוט קריא וברור בכניסה לחניון, במסגרתו יובהר ויודגש כי כל אדם הנמנה על "הקבוצה", אינו ישא בתשלום עבור החניה, ועל-כן, אי הצבת שילוט מתאים, מהווה הטעייה והסתרה של פרט מהותי במערכת ההתקשרות בין העוסק (הנתבעות) לצרכנים (חברי הקבוצה).

35. כמו- כן, סעיף 3 לחוק הגנת הצרכן, דן בנושא **איסור ניצול מצוקת הצרכן** וכדלקמן:

3. איסור ניצול מצוקת הצרכן

(ב) לא יעשה עוסק דבר – במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת שיש בו ניצול מצוקתו של הצרכן, בורתו או הפעלה בלתי הוגנת עליו, הכל כדי לקשור עסקה, בתנאים בלתי מקובלים או בלתי סבירים או לשם קבלת תמורה העולה על התמורה המקובלת.

א. לאור הוראות סעיף 3 לחוק, יטען התובע כי, התנהלותה של הנתבעות, יש בה כדי ניצול מצוקת ציבור הנכים בכך שמערך החניה מחייב תשלום כרטיס החניה כתנאי לכניסה וכתנאי ליציאה משטח החניון.

ב. אדם עם מוגבלות וקשיי נגישות, אין בידו ברירה, אלא לחנות במקום אשר יאפשר לו נגישות ובטיחות מלאה למקום המיועד.

ג. יתרה מכך, רוב ציבור הנכים בעלי תג עגלה כדוגמת התובע- נצרכים לתנאי נגישות מקסימאליים, לרבות גובה ורוחב החלל בו הינם חונים, שכן מערך היציאה מהרכב הינו מורכב ונדרש שטח לתפעולו, שיביא ליציאת הנכה בבטחה מרכבו.

ד. אי לכך יטען התובע כי אין בידו ברירה, אלא להיכנס בשעריו של החניון ולשלם את דמי החניה כתנאי ליציאתו מהחניון, בשל אותם קשיי נגישות שפורטו לעיל.

עשיית עושר ולא במשפט

36. כאמור לעיל ובמסכת העובדתית שתוארה בבקשה זו, הפרו הנתבעות את **סעיפים 2 ו-3 לחוק הגנת הצרכן ואת סעיף 24' לחוק חניית נכים ואת חוק שוויון הזדמנויות לאנשים עם מוגבלות**, באקט המחדלי שנקט על ידן ושוויון נפש ואדישות באשר להוראות המחוקק הקוגנטיות והחובות המוטלות עליהן מכורח מערכת חוקים זו.

37. התובע יטען כי הנתבעות נטלו לידן, כספי דמי חניה מאת כלל חברי הקבוצה, וזאת מבלי שהייתה להן זכות בדין לעשות כן, ועל- כן עליהן להשיב את דמי החניה שנגבו מאת התובע וכלל חברי הקבוצה לידם.

38. כמו- כן, הנתבעות פועלות בהטעיה מכוונת, אי גילוי וכל זאת על- מנת להעשיר עצמן, התעשרות זו של הנתבעות, הייתה ועודנה שלא כדין. לפיכך, חייבות הנתבעות לפצות את התובע ואת יתר חברי הקבוצה - בסכום נזקיהם.

נזק שאינו ממוני ופגיעה באוטונומיה של הפרט

39. לעניין הנזקים **הבלתי ממוניים**, הרי שנזקים מסוג זה הוכרו בפסיקה כבני תביעה בתובענה הייצוגית.

40. **סעיף 2 לפקודת הנזיקין מגדיר נזק** באופן רחב כ- "אבדן חיים, אבדן נכס, נוחות, רווחה גופנית או שם-טוב, או חיסור מהם, וכל אבדן או חיסור כיוצאים באלה."

41. בפסק-דינו של ביהמ"ש העליון בע"א 243/83 עיריית ירושלים נ' אלי גורדון, פ"ד (לט)1) 113, נאמרו הדברים הבאים בהקשר להגדרת נזק (בעמ' 140):

"הגדרה זו רחבה היא הן לעניין הפגיעות הנזכרות ברישא והן לעניין אלה הנזכרות בסיפא .. היא כוללת את כל סוגי הנזק, בין פיסי ובין שאינו פיסי, בין ממוני ובין שאינו ממוני. ביסוד ההגדרה עומדת המציאות המוחשית. היא משתרעת הן על נזק פיסי והן על נזק כספי; הן על פגיעה בתחושות גופניות ונחות, שיש להן ביטוי פיסי, והן על פגיעה בתחושות גופניות ונחות, שיש להן ביטוי פיסי. לא היה מקום, על-כן, מבחינת היקפו של המושג "נזק", שלא לכלול בחובו שלילת נוחות גופנית, סבל נפשי ופחד, שאין להם ביטוי פיסי."

42. כאמור, סעיף 20(ה) לחוק תובענות ייצוגיות קובע במפורש כי אין מניעה לתבוע בתביעה ייצוגית פיצוי בגין נזק שאינו ממוני:

"בית המשפט לא יפסוק בתובענה ייצוגית פיצויים בלא הוכחת נזק, למעט בתביעה כמפורט בפרט 9 בתוספת השניה, ואולם אין באמור כדי למנוע פסיקת פיצויים בשל נזק שאינו נזק ממוני."

43. נוסף על הוראת סעיף 20(ה) לחוק תובענות ייצוגיות, הרי שנזקים בלתי ממוניים כבתביעה דגן הוכרו כראויים להיתבע במסגרת תביעה ייצוגית גם בפסק-דינו של ביהמ"ש העליון בעניין תנובה (פסקה 11 לפסק-דינה של כב' השופטת נאור):

"החדרת תוספת של סיליקון לחלב בניגוד לתקן היא פגיעה באוטונומיה של הפרט... אינני סבורה שעלינו לקבוע, כי רק נזק ממוני יכול להצדיק תביעה ייצוגית. לתובע נגרם, לכאורה, נזק לא ממוני שאיננו עניין של מה בכך, ודי בכך כדי להכשיר את תביעתו כתביעה ייצוגית."

44. לעניין הפגיעה באוטונומיה של הפרט, הרי שזו הוכרה כבת-פיצוי בהקשרים שונים, ראה למשל ע"א 2871/93 מיאסה עלי דעקה נ' בית חולים כרמל, תק-על 574 (3)99 בהקשר של ביצוע הליך רפואי ללא הסכמה, ע"א 1338/97 תנובה נ' ראבי, פ"ד נז(4) 673 (להלן: "עניין תנובה") בהקשר של פגיעה ביכולתו של הצרכן להחליט מה להכניס לפיו וממה להימנע. בעניין דעקה נאמרו הדברים הבאים באשר לראש נזק זה (עמ' 672-673):

"השאלה הראשונה אשר יש להתייחס אליה בעניין זה היא, אם הנזק הכרוך בפגיעה בכבודה של המערערת ובאוטונומיה שלה הוא 'נזק' כמובנו בפקודת הנזיקין [נוסח חדש]. לדעתי, יש להשיב לשאלה זו בחיוב. המונח "נזק" מוגדר בסעיף 2 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש). הגדרה זו היא רחבה, ומתייחסת ל-'אבדן חיים, אבדן נכס, נוחות, רווחה גופנית או שם טוב, או חיסור מהם, וכל אבדן או חיסור כיוצאים באלה'."

45. במסגרת הגדרה זו, ניתנה הגנה לאינטרסים בלתי מוחשיים רבים. כך, ניתן פיצוי בגין נזק לא רכושי - למשל, כאב וסבל - הכרוך בנזק גוף שנגרם לניזוק. נוכח רוחבה הניכר של הגדרה זו, נפסק כי פגיעה בנחות גופנית, סבל ופחד, גם אם אין להם כל ביטוי פיזי, וגם אם אין הם מתלווים לפגיעה פיזית כלשהי, עשויים להוות נזק בר פיצוי בנזיקין (ע"א 243/83 עיריית ירושלים נ' גורדון, (להלן - עניין גורדון, בעמ' 139). על פי גישה זו, מגנה פקודת הנזיקין [נוסח חדש] גם '... על האינטרס של הניזוק בנפשו, בנחותו ובאושרו' (שם, בעמוד 141). לפיכך, נקבע כי למי שהוטרד כתוצאה מהליך פלילי אשר נבע כתוצאה מנקיטה רשלנית של הליך פלילי מוטעה כנגדו, עומדת זכות לפיצוי בגין פגיעה זו כלפי הרשות התובעת (שם).

46. בשורה של פסקי דין שניתנו לאחר אותה פרשה, הלכו בתי המשפט בדרך דומה ופסקו פיצויים בגין פגיעות באינטרסים לא מוחשיים של תובעים בנוזיקין. כך נקבע כי הנזק המוראלי ועוגמת הנפש שנגרמו לבעל זכות יוצרים עקב הפרת זכותו, הינו נזק בר פיצוי (ראו פסק-דין של המשנה לנשיא, השופט שי לוי, בע"א 4500/90 הרשקו נ' אורבוך, בעמ' 432). כך נפסק גם לגבי הפגיעה בכבודו ובחירותו של אדם, הטבועה בעצם אשפוזו בכפייה ושלא כדין בבית חולים לחולי נפש (פסק דינה של השופטת נתניהו בע"א 558/84 כרמלי נ' מדינת ישראל, (להלן - עניין כרמלי), בעמ' 772). באופן דומה, נקבע כי הסבל שנגרם לאשה, הטבוע בעצם העובדה שבעלה גירש אותה בעל כורחה, מהווה נזק בר פיצוי (ראו פסק דינו של השופט גולדברג בע"א 1730/92 מצראווה נ' מצראווה, בפסקה 9 לפסק הדין).

47. הוא הדין בפגיעה בכבודו של אדם וברגשותיו, אשר מהווים ראש נזק עיקרי בעולת התקיפה ובעוולה של כליאת שווא (ראו McGregor On Damages at p. 1024, 1026):

"אני סבור, על רקע זה, כי יש לראות גם בפגיעה בכבודו של אדם ובזכותו לאוטונומיה, הטבועה בביצוע פרוצדורה רפואית בגופו שלא בהסכמתו המודעת, משום נזק בר פיצוי בדיני הנזיקין. הפגיעה, שלא כדין, ברגשותיו של אדם כתוצאה מאי כיבוד זכותו היסודית לעצב את חייו כרצונו, מהווה פגיעה ברווחתו של אותו אדם, והיא נכנסת לגדר הגדרת 'נזק' האמורה. זאת, בין אם נראה בה משום פגיעה ב'נוחותו' של אדם, ובין שנראה בה משום 'אבדן או חיסור כיוצאים באלה', כלשון הגדרת נזק בסעיף 2 לפקודה. אכן, עמדנו על מרכזיותה של הזכות לאוטונומיה בעיצוב זהותו וגורלו של האדם בחברה בה אנו חיים. ראינו את חשיבותה של זכות זו ליכולתו לחיות כפרט חושב ועצמאי. מתבקשת המסקנה כי זכות זו היא חלק חיוני, בלתי נפרד, באינטרס של אדם בנפשו, בנוחותו ובאושרו..."

48. לענייננו, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע כי הנזק שנגרם לתובע הינו נזק שהינו בית היתר גם נזק שאינו ממוני, במובן זה שנגזלה מן התובע זכותו היסודית, אשר עוגנה בחיקוק להיכנס לחניון ללא תשלום ובכך נשללה ממנו האוטונומיה, כמו- כן, יעתור התובע לפיצוי בגין עוגמת הנפש ושוויון הנפש של הנתבעות והזלזול בחובות אשר הוטלו עליהן לאפשר את נגישותם של ציבור הנכים בישראל אל מקומות ציבוריים.

49. זאת ועוד, במעשיהן ו/או במחדלן, התרשלו הנתבעות כלפי התובע וכלפי קבוצת הצרכנים אותה הוא מבקש לשרת.

50. הנתבעות התרשלו בכך שלמרות הוראות החוק הברורות, מי מטעמן לא מילא בקפידה אחר הוראותיו והפר בין במעשה ובין במחדל את החובות המוטלות עליהן מכוחן של ההוראות.

51. כמו- כן, הנתבעות לא וידאו ו/או פיקחו כי מי מעובדיהן או מנהלן נוהג על- פי החוק ומקיים את הוראותיו.

52. הנתבעות חייבות בחובת זהירות מושגית המוטלת על עוסק כלפי לקוחות וצרכנים. הנתבעות חייבות גם בחובת זהירות קונקרטיית בעניין מתן שילוט ושיפוי בגין כניסתם של

נכים ואנשים עם מוגבלות לשטחן. מתיאור הנסיבות לעיל, ברור כי הנתבעות הפרו את חובות הזהירות כלפי הלקוחות והצרכנים הפרה גסה ובוטה.

נזקי המבקש ונזקי חברי הקבוצה

נזקי המבקש

53. חשוב לציין כי במסגרת בקשה לאשר תביעה כייצוגית אין חובה לכמת הנזק ולהציגו במדויק. כך גם נפסק בת.א. 2033/00 בש"א 12904/00 שגיב נ' בנק לאומי תק-מח 1249 (4)2003:

"המבקש "הראה" קיומו של נזק אישי כתוצאה ממעשי ההטעיה. אין מוטלת עליו החובה להראות או להוכיח, בשלב הדיון בבקשה לאישור התובענה כייצוגית, את שיעור הנזק והיקפו ואין עליו לכמתו, אלא "די בכך" שיראה כי נגרם לו נזק".

54. למבקש כאמור נגרם נזק ממוני, אשר הנו שיעור דמי החניה ששילם לנתבעות החל ממועד כניסתו לתוקף של סעיף 4ב לחוק חניית נכים.

55. כמו כן למבקש ולחברי הקבוצה נגרם נזק בלתי ממוני אשר הנו פגיעה בזכותו של אדם עם מוגבלות לשוויון, לכבוד, להשתתפות פעילה בחברה בכל תחומי החיים, וכן פגיעה באותן מטרות נעלות אותן ביקש חוק חניית נכים וחוק שיוון הזכויות לאנשים עם מוגבלות לשמר, לקבע ולהגן.

56. המבקש הנו נכה בשיעור 100% אשר נוהג מעת לעת לפקוד את המתחם ולבלות עם מקורביו במרכז יכין בדפוס הגעה ממוצע של כ- 6 פעמים בשנה.

57. באשר לתעריפי החניה בחניון מרכז יכין סנטר- בחניון העילי (לא המקורה), השעתיים הראשונות בגין החניה הינן ללא תשלום וכל רבע שעה נוספת מחויבת ב- 2 ש"ח, בחניון המקורה יש לשלם בגין השעתיים הראשונות סך של 10 ש"ח ובעבור כל רבע שעה נוספת 2 ש"ח בלבד

58. לאור דפוס ההגעה של המבקש אשר צוין לעיל עולה כי במשך שנה פקד המבקש את שערי החניון כ- 6 פעמים, בכל פעם למשך זמן ממוצע של כשעתיים וחצי הן בחניון העילי והן בחניון המקורה.

59. הווה אומר במשך שנה נגבו בניגוד לדין מהתובע סך של 36 ₪ בממוצע.

60. לאור העובדה כי סעיף 4 לחוק חניית נכים נכנס לתוקף ביום 7 באפריל הרי כי העילה הכספית בתביעה הנה ממועד זה ועד למועד הגשת התביעה (7 שנים) לרבות מועד מתן פסק הדין ו/או הפסקת הגבייה הבלתי חוקית, הינה **בסך כולל של 252 ₪** (דפוס ההגעה של התובע למתחם החניון משך 7 שנים, במכפלת הסך השנתי הכולל ששילם המבקש בעד חנייתו בחניון מרכז יכין).

61. כמו – כן יעמיד המבקש את נזקו הבלתי ממוני על סך של 150 ₪.

62. אשר על כן נזקו הממוני האישי של התובע לעבר עומד **על סך של 402 ש"ח**.

63. זאת ועוד יצוין כי מטבע הדברים הקבלות לא נשתמרו בידי המבקש, פרט לקבלות מיום 13/01/14 ו-23/01/14 על סך כולל של 12 ₪.

נזקי הקבוצה

64. הקבוצה בהליך שבפנינו מוגדרת כלהלן:

כל אדם עם מוגבלות העונה על ההגדרה בסעיף 5 לחוק השוויון לאנשים עם מוגבלות, היינו כל אדם עם לקות פיזית, נפשית או שכלית לרבות קוגניטיבית, קבועה או זמנית אשר בשלם הוגבל תפקודו באופן מהותי לתחום אחד או יותר מתחומי החיים העיקריים, ו/או כל אדם הנושא תעודת נכה ו/או כל אדם הנושא תו חניה לנכה (לרבות תו עגלה ותו משולש) אשר ביקש להיכנס למתחמו של מרכז הקניות "יכין (אלכסנדרה) סנטר" (להלן: "מתחם יכין"), באמצעות חניון המתחם המוצע לציבור בתשלום ושילם דמי חניה מלאים וכל זאת משך 7 שנים ועד למתן פסק הדין בתביעת המבקש (להלן: "חברי הקבוצה")

(להלן: "חברי הקבוצה")

65. הערכת הנזק הממוני אשר נגרם לחברי הקבוצה תוערך בתאם לנתונים סטטיסטיים והערכות כדלקמן:

66. נכון לחודש נובמבר 2008 ישנם בישראל 87,756 נכים שהונפקו להם תגי חניה לנכים.

*****רצ"ב העתק המסמך המפרט התפלגות נכים בעלי תג חניה, בהתאם למנפיק התג וסוג התג, שהוכן על ידי משרד התחבורה, צורף וסומן כ-נספח ו'2 לבקשה.**

67. למרבה הצער מאז שנת 2008 נוספו לקבוצה חברים נוספים ורבים, שכן על פי הודעה לעיתונות של וועדת הכלכלה בנושא תווי חניה לנכים, נכון ליום 15.02.2011 יש 105,607 נכים בישראל בעלי תו חניה מהם 7,744 נכים בכיסאות גלגלים.

*****רצ"ב הכתבה אשר פורסמה בעניין זה ביום 17.02.11 צורפה כ- נספח ז' לבקשה.**

68. בין חברי הקבוצה ישנם נכים הסובלים מבעיות גפיים חמורות ושיתוקים שונים, עיוורים, נכי מלחמה בנאצים, נפגעי פעולות איבה ונכי צה"ל.

69. בחניון מרכז יכין סנטר נתניה ישנם כ- 1600 מקומות חניה. הואיל והחניון משרת מקום מרכזי ציבורי בלב אזור תעשייה פולג נתניה אליו נוהרים אלפי אנשים מידי יום, הגיונם של הדברים מלמד כי במקום חונים מידי יום (בהערכה מינימאלית) כ- 3200 כלי רכב, המניבים לחניון הכנסה יומית של 57,600 ₪ (כאשר נלקח נתון אומדני של 3 שעות חניה במכפלת מספר כלי הרכב)

70. נתון זה הנו הערכה אמדנית בלבד המגלמת בחובה מחד את העובדה שחלקם של כלי הרכב חנו בחניון העילי ושלמו רק החל מהשעה השלישית, ומאידך את העובדה כי בסופי שבוע, חגים ושבתות תפוסת החניון מלאה ומספר כלי הרכב החונים ביממה אף רב יותר מהאמור לעיל.

71. מן האמור עולה כי **ההכנסה השנתית** של החניון הנה לכל הפחות מגיעה לסך של 21,024,000 ₪ בשנה (מכפלה של 57,600 ₪ ב-365 ימים).

72. על פי נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה בשנת 2013 מספר כלי הרכב הפרטיים בישראל עומד על 2,761,000 כלי רכב.

*****רצ"ב העתק פרסום הנתונים של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה כ- נספח ח' לבקשה.**

73. לאור האמור לעיל עולה כי אחוז חברי הקבוצה מכלל בעלי כלי הרכב הפרטיים הנו ($2,761,000 * X\% = 105,607$ כלי רכב עם תו חניה לנכה , $X=5.14\%$).

74. לאור הערכה אומדנית זו, היקף הגבייה הבלתי חוקית מחברי הקבוצה הנו כ- 1,080,633 ₪ בשנה. ($21,024,000 * 5.14\%$)

75. על כן לאור האמור לעיל היקף הגבייה הבלתי חוקית משך 7 שנים אחרונות (עד למועד הגשת תביעת המבקש) הוא כ- 7,564,435 ₪ (7 שנים * 1,080,633 ₪ הכנסה שנתית מחברי הקבוצה).

76. בנוסף יעתרו חברי הקבוצה לנזק בלתי ממוני בסך 150 ₪ אשר נגרם לכל אחד מחברי הקבוצה

כמו- כן, מתבקש בית – המשפט לעתור לסעדים כדלקמן:

א. להצהיר כי הנתבעות הטעו את התובע ואת חברי הקבוצה ו/או לא גילו להם גילוי הכרחי, בהתאם לחוק ו/או כי הנתבעות התרשלו כלפי התובע וכלפי חברי הקבוצה ו/או שהפרו את ההסכם בינן לבין התובע וחברי הקבוצה ו/או שהתעשרו על חשבונם שלא כדין.

ב. להורות לנתבעות **בצו עשה** להימנע ממתן מידע כוזב ולקייח תשלום מאנשים עם מוגבלויות ומהצגה של מצגים מטעים כמפורט לעיל.

ג. לחייב את הנתבעות לשלם לתובע ולכל אחד מחברי הקבוצה – פיצוי לדוגמא ו/או פיצוי שאינו ממוני עפ"י דיני הנזיקין או החוזים בגין מעשיה ו/או מחדלה כאמור לעיל.

ד. לחייב את הנתבעות להשיב לכל אחד מחברי הקבוצה את התשלומים ו/או את מלוא התשלומים שנגבו באופן בלתי כשר מהלקוחות בכל המועדים הרלבנטיים.

77. באם יראה נכון בית המשפט הנכבד לאשר רק חלק מהעילות ו/או מהסעדים כראויים לתובענה ייצוגית, יתבקש בית המשפט הנכבד להתיר לתובע ולקבוצת הצרכנים אותה הוא מבקש לייצג, לפצל סעדיהם, באופן שיוכלו לתבוע מלוא נזקיהם.

התובענה הייצוגית

78. בשל מעשיהן ו/או מחדלן של הנתבעות, זכאי התובע ויתר חברי הקבוצה לפיצוי נזיקי ו/או חוזי ו/או מכח חוק הגנת הצרכן ו/או מדיני עשיית העושר ולא במשפט כמפורט לעיל.

79. התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה, ובין היתר, הינן כדלקמן:

- א. האם בפעולותיהן ו/או מחדלן הטעו הנתבעות את חברי הקבוצה?
- ב. האם התרשלו הנתבעות כלפי חברי הקבוצה?
- ג. האם התעשרו הנתבעות שלא כדין על חשבון חברי הקבוצה?
- ד. האם הפרו את הוראות חוק הגנת הצרכן?
- ה. האם הפרו את הוראות חוק חניית נכים וחוק שוויון הזדמנויות לאנשים עם מוגבלות?
- ו. האם טשטשו את האיזון השוויוני שביקש המחוקק ליצור בין מעמדו הרם של העוסק לבין מעמדו הנחות של הצרכן?
- ז. האם נגרם לחברי הקבוצה נזק, ומה שיעורו?
- ח. האם באי עמידה בתנאיו של חוק חניית נכים נמנעו הנתבעות מלתרום את חלקן למטרה הציבורית לקידום זכויותיהם של ציבור הנכים ואנשים עם מוגבלות בישראל.

80. הסעדים המבוקשים – לאור האמור לעיל זכאי המבקש וכל אחד מחברי הקבוצה לסעדים המפורטים להלן, כולם או חלקם:

- א. ליתן פסק דין המחייב את המשיבות להפסיק באופן מיידי חיובם של נכים ואנשים עם מוגבלות בדמי חניה בחניון המתחם המסחרי.
- ב. ליתן פס"ד הצהרתי המורה למשיבות להציב בעמדת התשלום לחניה שבמרכז יכין ובחניון המרכז שלטים גדולים וברורים המבהירים כי כל אדם הנמנה על ציבור הנכים וציבור האנשים עם מוגבלות יהא פטור משלום בעד החניה.
- ג. להשיב לתובע ולחברי הקבוצה את כל הסכומים שנגבו מהם בגין חניה בחניון, וזאת החל מכניסת החוק לתוקף.
- ד. ליתן פיצוי הולם לתובע ולחברי הקבוצה בגין הנזק הלא ממנוי והפגיעה באוטונומיה אשר נגרמה להם בשל ההפרה כאמור לעיל.
- ה. לחילופין – ליתן כל סעד אחר לטובת הקבוצה, כולה או חלקה, או לטובת הציבור, כפי שימצא בי המשפט לנכון בנסיבות העניין.

ו. לחילופין ליתן פס"ד הצהרתי הקובע כי המשיבות הפרו את הוראות הדין כמבואר בבקשה זו.

ז. לחילופי חילופין, ליתן כל פסק דין הצהרתי הנראה לבית- המשפט, נכון וצודק בנסיבות העניין.

ח. לחייב את הנתבעות לשלם למבקש הוצאות משפט לרבות שכר טרחת עורך-דין כפי שיחליט בית- המשפט הנכבד בתוספת מע"מ כחוק.

81. תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין מכל אחד ואחד מהשיקולים הבאים לא כל שכן ממשקלם המצטבר :

א. מספר חברי הקבוצה גדול ופיזורם רב.

ב. לכל אחד מחברי הקבוצה קיימת חוסר כדאיות בניהול הליך משפטי נפרד הואיל והוא צפוי להוצאות וטרחה רבים יחסית לסכום העילה האישית.

ג. גם אם היו חברי הקבוצה עומדים על זכותם ונוקטים הליכים משפטיים נפרדים כנגד הנתבעת היה הדבר גורם עומס מיותר על בתי המשפט לעומת דיון אחד ומאוחד בשאלות המשותפות לכל חברי הקבוצה כמפורט לעיל.

ד. הצורך להימנע מפסיקות סותרות.

ה. לאישור תביעה זו כייצוגית קיים יתרון ברור של הרתעת עוסקים מפני הפרת החוק ונקיטת מעשי הטעיה כלפי הציבור הרחב. הרתעה זו נחוצה באופן כללי בתחום זכויות האדם הטומן בחובם אי-שיוויון אינהרנטי בין העוסק ללקוחות. חשיבותה של הרתעה זו מקבלת משנה תוקף לנוכח המודעות הגוברת של הרשויות במדינה לצורך במתן פיתרון אכיפתי הולם מחד גיסא, אך האמצעים המוגבלים העומדים לרשותן, הגורמים לתופעת תת-האכיפה, מאידך גיסא.

ו. מבחינה זו, נראה כי לא נגזים אם נאמר שלאישורה של תביעה זו כייצוגית יש השלכות חברתיות רחבות והיא הולמת את האינטרסים הציבוריים של מדינת ישראל בשמירת החקיקה הצרכנית.

ז. לגבי חברי קבוצה רבים אישורה של התביעה כייצוגית יגרום להפסקת מרוץ ההתיישנות בתביעתם האישית ולכך שהנתבעים יזכו מן ההפקר בתוך עשיית עושר ולא במשפט, על ידי הקטנת הסיכון הכרוך בתביעות כתוצאה מחלוף הזמן שבין מחדליהם והפרת התחייבויותיהם לבין המועד בו יוגשו תביעות אישיות – אם וכאשר יוגשו.

ח. היעדרות בית המשפט הנכבד לבקשה זו תקדם את מטרת החקיקה בתובענות ייצוגיות והן את מטרת החקיקה בתחום החקיקה הצרכנית והחברתית בכלל.

i. אישור התובענה כייצוגית יאפשר זכות גישה לבית המשפט, לאוכלוסייה המתקשה בדרך כלל לעמוד על זכויותיה ולפנות לבית המשפט כיחידים.

- ii. אישור התובענה כייצוגית יקדם מאוד את אכיפת הדין והנורמה הראויה כמפורט לעיל ויתרום רבות להרתעה מפני הפרתן.
- iii. אישור התובענה כייצוגית היא למעשה הדרך היחידה העומדת בפני חברי הקבוצה – רובה ככולה – שתאפשר להם לקבל סעד הולם בגין הפגיעה שנפגעו מהנתבעים כתוצאה מהפרת הדין על ידם;
- iv. אישור התובענה כייצוגית היא למעשה הדרך היחידה לקיים ניהול יעיל, הוגן וממצה של תביעות חברי הקבוצה וכלפי הנתבעות.
82. קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת הן על ידי התובע והן על ידי באות כוחו;
- א. לתובע עילה אישית נגד הנתבעות. התובע נפגע פגיעה אישית עקב מחדלי הנתבעות המאפשרת לו הזדהות מלאה עם הקבוצה לגבי אותה פגיעה, הן מבחינה עובדתית הן מבחינה משפטית והן מבחינה רגשית.
- ב. לתובע ולקבוצה זהות אינטרסים מלאה לגבי עילות התביעה.
- ג. לתובע אמונה שלמה בצדקת התביעה והוא בעל נכונות ונחישות לקיים את ההליך המשפטי.
- ד. עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בתום לב, שכן התובע הינו חבר קבוצה טיפוסית שסבלה נזק באופן דומה לשאר חברי הקבוצה.
- ה. לתובע או לב"כ אין מניעים אחרים אלא לקדם מטרות ראויות, לרבות פיצוי על מחדלי הנתבעות והפרות הדין, כמפורט בבקשה זו.

סוף דבר

83. לאור כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות כדלקמן:
- א. לאשר את התובענה כמפורט להלן כ-"**תובענה ייצוגית**", להתיר לתובע לנהל את תביעתו כ-"**תובענה ייצוגית**" ולאשרו כ-"**תובע מייצג**", הכל כהגדרה בסעיף 2 לחוק.
- ב. להגדיר את הקבוצה שבשמה תנוהל התובענה. לחילופין, להגדיר תת-קבוצה, שלגביה מתעוררות שאלות של עובדה או משפט, אשר אינן משותפות לכלל חברי הקבוצה ובמקרה כזה, להורות על מינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג לתת-הקבוצה, ככל שהדבר דרוש כדי להבטיח שעניינם של חברי תת-הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת.
- ג. לפרט בהחלטה לאישור התובענה כייצוגית את עילות התובענה ואת השאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה.
- ד. לפרט בהחלטה לאישור התובענה כייצוגית את הסעדים הנתבעים.
- ה. לחילופין, ולשם הזהירות בלבד, יתבקש בית המשפט הנכבד לאשר את התובענה כייצוגית אף אם לא התקיימו התנאים האמורים, בתוך הבטחת קיומם של תנאים אלה בדרך של צירוף תובע מייצג או בא כוח מייצג או

החלפתם, או בדרך אחרת וליתן בהחלטתו הוראות לשם הבטחת ייצוג וניהול עניינם של חברי הקבוצה בדרך הולמת ובתום לב.

ו. לחילופין, ולשם הזהירות בלבד, יתבקש בית המשפט הנכבד לאשר את התובענה כייצוגית גם אם לא מתקיימים לגבי התובע התנאים לחוק, לפי העניין, ולהורות בהחלטתו על החלפת התובע המייצג.

ז. לחייב את הנתבעות, בתשלום פיצוי כספי ובסעדים, כמפורט בבקשה זו, בשיעור ובאופן שיקבע, לכל אחד מחברי הקבוצה שהוכחה זכאותו לפיצוי או לסעד כאמור ובהקשר זה:

i. להורות כי כל חבר קבוצה יהיה רשאי להוכיח את זכאותו לפיצוי כספי או לסעד אחר בתצהיר שיוגש למשרד ב"כ התובע ולהורות כי ב"כ התובע תשמש כ-"ממונה" בהתאם להוראת סעיף 20(ב)(1) לחוק.

ii. לחילופין, להורות על תשלום פיצוי כספי בסכום כולל ועל אופן חישוב חלקו של כל חבר קבוצה ולהורות בדבר חלוקתו בין חברי הקבוצה, באופן יחסי לנזקיהם, של יתרת הסכום שתיוותר אם חבר קבוצה, אחד או יותר, לא דרש את חלקו, לא הוכיח את זכאותו לפיצוי או לסעד, לא אותר או שלא ניתן לחלק לו את חלקו מסיבה אחרת, ובלבד שחבר קבוצה לא יקבל פיצוי כספי או סעד אחר מעבר למלוא הפיצוי או הסעד המגיע לו; ולהורות כי כל יתרת סכום שנותרה לאחר החלוקה לחברי הקבוצה כאמור, תועבר לאוצר המדינה.

ח. להורות על מתן כל סעד אחר לטובת הקבוצה, כולה או חלקה, או לטובת הציבור, כפי שימצא לנכון בנסיבות העניין.

ט. להורות על פרסום הודעה לחברי הקבוצה.

י. להורות על תשלום גמול לתובע המייצג אף אם לא אושרה התובענה הייצוגית או שלא ניתנה הכרעה בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה.

יא. לקבוע את שכר הטרחה של באות הכוח המייצגות בעד הטיפול בתובענה הייצוגית, לרבות בבקשה לאישור.

שרון ענבר- פדלון, עו"ד
ב"כ המבקש

טלי לופו, עו"ד
ב"כ המבקש